

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/74/2022
Identifikačné číslo spisu:	8607200214
Dátum vydania rozhodnutia:	12.07.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8607200214.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ S. G., narodenej XX. M. XXXX, O., O. XXX, 2/ L.. O. G., narodeného XX. V. XXXX, O., O. XXX, 3/ L.. O. G., narodeného XX. W. XXXX, O., O. XXX, právne zastúpených advokátom JUDr. Jurajom Kulom, Košice, Mäsiarska 30, proti žalovanému M.. M. T., narodenému XX. M. XXXX, Z., A. XXXX/XXX, o zaplatenie 204 410,27 eura s príslušenstvom, o priznanie oslobodenia od súdneho poplatku za dovolanie, vedenom na bývalom Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/11/2007, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 5 januára 2022 sp. zn. 3Co/48/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalobcom náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 24. septembra 2021 č. k. 4C/11/2007-708 dovolacie konanie zastavil (prvý výrok).

1.2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 1 ods. 1. § 2 ods. 4, § 5 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1. § 8 ods. 1, § 9 ods. 6, § 12 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

1.3. Rozhodnutie odôvodnil zistením, že žalovaný bol súčasne s podaním dovolania povinný vzhľadom na predmet konania zaplatiť súdny poplatok vo výške 7 515 eur (položka č. 1/a Sadzobníka súdnych poplatkov a § 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov). Keďže táto povinnosť žalovaným splnená nebola, na zaplatenie poplatku súd vyzval žalovaného výzvou zo dňa 04. februára 2021, aby túto svoju povinnosť splnil v 10-dňovej lehote od doručenia výzvy. Zároveň bol žalovaný poučený o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku v určenej lehote a v plnej výške. Právnomu zástupcovi žalovaného bola výzva doručená 11. februára 2021, avšak súdny poplatok za dovolanie doposiaľ zaplatený nebol. Keďže žalovaný súdny poplatok nezaplatil ani v stanovenej 10-dňovej lehote, a to napriek výslovnému poučeniu o možnosti zastavenia konania a vzhľadom na to, že nejde o prípad, kedy možno v konaní pokračovať bez zaplatenia súdneho poplatku [§ 10 ods. 2 písm. a) - d) zákona o súdnych poplatkoch], súd konanie zastavil.

2.1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 5. januára 2022 sp. zn. 3Co/48/2021 uznesenie potvrdil (prvý výrok) a stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania (druhý výrok).

2.2. Krajský súd v Prešove po predložení veci preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce, prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 a contrario), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. V prejednávanej veci predmetom konania bol nárok žalobcov, opierajúci sa o ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t. j. vydanie bezdôvodného obohatenia. Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 10. apríla 2018 č. k. 4C/11/2007-535 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 05. marca 2019 č. k. 3Co/150/2018-603 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcom sumu 62 631,80 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 31. augusta 2006 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti bol žalobný návrh zamietnutý a žalobcom bola priznaná náhrada trov konania z prisúdenej istiny. Podaním zo dňa 10. mája 2019, doručeným súdu 13. mája 2019 žalovaný podal dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 05. marca 2019 sp. zn. 3Co/150/2018. Súd prvej inštancie spoplatnil dovolanie výzvou zo dňa 25. júna 2019, po zmene zákonného sudcu, súd opätovne výzvou zo dňa 04. februára 2021 vyzval žalovaného, aby lehote 10 dní od doručenia výzvy zaplatil súdny poplatok za podané dovolanie vo výške 7 515 eur. Poplatok bol vyrubený podľa § 6 ods. 2, položky č. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov a zákona o súdnych poplatkoch.

2.3. Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch, poplatková povinnosť vzniká podaním žaloby, návrhu, odvolania, žaloby na obnovu konania, dovolania, kasačnej sťažnosti alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom žalobca alebo navrhovateľ, odvolateľ, ten, kto podal žalobu na obnovu konania, dovolateľ a ten kto podal kasačnú sťažnosť. Podľa § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednej inštancii. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá aj v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie a kasačnú sťažnosť sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku. Podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, dovolania alebo kasačnej sťažnosti, súd podľa § 9 vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí, spravidla v lehote 10 dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch, poplatky vyberané v civilnom procese a správnom súdnom procese zo žaloby alebo z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba predstavujú 6 % z ceny (z úhrady) predmetu konania.

2.4. Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, že súdne poplatky sa vyrubujú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov podľa právnej úpravy platnej v čase vykonania jednotlivého úkonu alebo v čase začatia konania, a to bez ohľadu na to, kedy sa stanú splatnými. Žalovanému v súvislosti s dovolaním vznikla poplatková povinnosť, splatná dňom podania dovolania, spoplatnená pevnou sumou v prípade návrhu, týkajúceho sa odvolacieho konania. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď vyzval žalovaného, ktorý si nesplnil svoju poplatkovú povinnosť spolu s podaním dovolania [§ 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch], na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 7 515 eur, t. j. dvojnásobok pevnej sadzby v odvolacom konaní. Žalovaný v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy predmetný súdny poplatok nezaplatil, hoci bol o následkoch nezaplatenia poplatku v určenej lehote a v správnej výške náležite poučený. Súd prvej inštancie preto správne postupoval, ak dovolacie konanie podľa § 10 ods. 1 poplatkového zákona pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil. Žalovaný nezaplatil súdny poplatok za dovolacie konanie, ani v dodatočnej lehote na podanie odvolania, a preto nebol daný dôvod pre zrušenie uznesenia o zastavení konania. K odvolacej námietke žalovaného, že finančná situácia mu neumožňuje zaplatiť súdny poplatok za dovolanie, odvolací súd poukazuje na uznesenie Okresného súdu Svidník zo dňa 21. apríla 2020 č. k. 4C/11/2007-674, ktorým žalovanému nebolo priznané oslobodenie od súdneho poplatku za podané dovolanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27. apríla 2020.

2.5. Vychádzajúc z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bolo dovolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavené.

2.6. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd postupom podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Neúspešnému žalovanému nepatrí náhrada trov odvolacieho konania a

úspešní žalobcovia si trovy odvolacieho konania neuplatnili, ani im žiadne preukázateľne trovy nevznikli.

3.1. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, v ktorom žiadal, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

3.2. Prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

3.3. V odôvodnení dovolania uviedol, že konajúce súdy vo svojich rozhodnutiach, nielenže nedodrжали procesný postup a odklonili sa od súdnej praxe a doposiaľ nerozhodli o trovách konania, ale rozhodnutie o merite veci trpí vadou výpočtu príslušenstva, pretože aj zo strany žalobcu sa neuskutočnili niektoré pojednávania, ale dobu výpočtu zavinil aj sám sudca, čo potvrdzuje zaslanie podnetu zo dňa 13. novembra 2017. Ďalej namietal, že za najzávažnejšiu chybu však považuje tú skutočnosť, že súd prvej inštancie v spojení s odvolacím súdom bez toho, aby žalovaný polemizoval o dôvode, nevzal v úvahu námietku premĺčania žalovaného. Rozhodnutie odvolacieho súdu považoval taktiež za nulité a arbitrárne, a to z dôvodu nesprávneho doručovania, taktiež nesprávnej aplikácie právnej úpravy týkajúcej sa možnosti odvolania voči rozhodnutiu v časti trov konania. Vzhľadom na uvedené mal za to, že na základe objektívneho skutkového stavu s dôrazom na právny stav veci, považoval rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu vo veci samej za zmätočné, ktoré následne rozhodnutiami súdov boli konvalidované, vrátane sťažnosti voči uzneseniu o trovách konania, ktoré boli zrejme určené správne, ale do dnešného dňa nerozhodnuté, za hrubé porušenie procesného a hmotnoprávneho vedenia a rozhodovania sporového konania v zmysle CSP, čím boli porušené základné zásady a princípy CSP, vrátane práva na spravodlivý proces, ktoré je zakotvené vo všeobecnej rovine, ale garantované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom [§ 429 ods. 2 písm. a) CSP], v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné v zmysle § 448 CP zamietnuť.

5. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

6. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ

uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

11. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu, a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

12. Z hľadiska obsahového (§ 124 ods. 1 CSP) žalovaný v dovolaní nenamietal chyby a nesprávnosti v procese prejednanie sporu (v procedúre jeho vedenia) zo strany odvolacieho súdu, ale naopak zreteľne namietal nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

14. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (tu porovnaj I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018 - bod 26., 5Cdo/57/2019 - body 9. a 10.) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu vecí predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

15. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny

názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

16. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie vecí prípustnosť dovolania (ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 420 CSP) nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

17. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. V odôvodnení svojich rozhodnutí súdy oboch nižších inštancií uviedli, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili.

18. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že žalovaný sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožnil a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov nižších inštancií nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, rovnako ako ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

19. V tejto súvislosti dovolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a nie je ani oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, keď (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - tu porovnaj tiež ustanovenie § 442 CSP, v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté závažnými deficitmi v dokazovaní a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd takúto vadu v posudzovanom spore nezistil.

20. Dovolací súd tiež opakuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v dovolacom konaní (II. ÚS 78/05).

21. Pokiaľ dovolateľ namietal, že odvolací súd vec nesprávne posúdil a jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné a nereflektujúce jeho námietku týkajúcu sa premlčania, dovolací súd uvádza, že ak súdy prípadne rozhodli na základe neúplných alebo nesprávnych skutkových zistení, nesprávne

vyhodnotených výsledkov vykonaného dokazovania alebo ak dospeli k nesprávnym právnym záverom, ide tu buď o nedostatky pri zisťovaní skutkového stavu (ktoré CSP ako osobitný dôvod prípustnosti dovolania nepozná) alebo o to, že ich rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení. Nesprávne právne posúdenie ale nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP (viď R 24/2017), lebo takáto nesprávnosť nepredstavuje procesnú vadu zmätočnosti uvedenú v tomto ustanovení.

22. Dovolateľ v dovolaní tvrdenú procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP ďalej odôvodňoval tým, že odvolací súd sa dopustil nesprávneho procesného postupu, spočívajúceho v potvrdení rozhodnutia okresného súdu, ktorým prvoinštančný súd zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za dovolanie.

23. Zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, možno považovať za odňatie možnosti strany konať pred súdom, resp. za nesprávny procesný postup súdu, ktorým strane znemožňuje realizáciu jej patriacich procesných práv (najmä práva na prístup k súdu) v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces (obdobne aj uznesenie najvyššieho súdu z 15. decembra 2016 sp. zn. 3Obdo/45/2016).

24. Vzhľadom na uvedené dovolací súd skúmal, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku.

25. Podľa § 10 ods. 1 ZoSP ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, dovolania alebo kasačnej sťažnosti, súd podľa § 9 vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí, spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

25.1. Podľa § 10 ods. 2 ZoSP pre nezaplatenie poplatku súd podľa § 9 konanie nezastaví, ak a) už začal konať vo veci samej, b) došlo k rozšíreniu žaloby, rozšíreniu návrhu, k podaniu vzájomnej žaloby alebo vzájomného návrhu v tej istej veci po tom, ako začal konať vo veci samej, c) žiada zaplatenie poplatku vo výške odporujúcej úprave podľa tohto zákona, d) vznikla poplatková povinnosť poplatníkovi podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, e) do uplynutia lehoty na zaplatenie súdneho poplatku bol podaný návrh na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, ktorému súd vyhovel; ak súd návrhu vyhovie len sčasti, vyzve poplatníka na zaplatenie súdneho poplatku v takom rozsahu, ktorého sa oslobodenie netýka.

25.2. Podľa § 10 ods. 3 ZoSP prvoinštančný súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ak bol súdny poplatok zaplatený v lehote určenej súdom podľa odseku 1 alebo ak sú na to dôvody podľa odseku 2. Prvoinštančný súd zruší uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku aj vtedy, ak bolo konanie prerušené podľa osobitného predpisu^{3f)} a správca v ňom pokračuje namiesto poplatníka.

25.3. Podľa § 12 ods. 1 a 2 ZoSP vo veciach poplatkov rozhoduje orgán, ktorý je oprávnený vykonať poplatkový úkon. Vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde rozhoduje súd, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, ak o poplatku nerozhodol odvolací súd. (1) Vo veciach poplatkov za dovolanie rozhoduje súd, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Vo veciach poplatkov za kasačnú sťažnosť rozhoduje súd, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Vo veciach poplatkov za žalobu na obnovu konania rozhoduje súd, ktorý rozhoduje o povolení obnovy konania. (2)

26. Podľa § 14 ods. 1 ZoSP ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie vo veciach poplatkov sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku okrem § 357 písm. a).

26.1. Podľa § 14 ods. 3 ZoSP v sťažnosti proti rozhodnutiu o zastavení súdneho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku nemožno namietat skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na zaplatenie súdneho poplatku.

26.2. Podľa § 14 ods. 4 ZoSP v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania. Sudca v konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Ak sa sťažnosti vyhovie v plnom rozsahu, rozhodnutie

nemusi obsahovať odôvodnenie.

27. Z vyššie citovaných ustanovení ZoSP vyplýva, že na rozhodovanú vec je potrebné okrem jednotlivých ustanovení Civilného sporového poriadku aplikovať aj ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch. ZoSP je vo vzťahu k CSP zákonom špeciálnym (tzv. *lex specialis*), čo je vyjadrené v citovanom § 14 ods. 1, ktorý vylučuje aplikáciu § 357 písm. a) CSP na konanie vo veciach poplatkov.

27.1. V ZoSP je upravený aj procesný postup týkajúci sa rozhodovania o súdnych poplatkoch (vrátane rozhodovania o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku). Z vyššie citovaných ustanovení § 10, § 12 a § 14 ZoSP v znení účinnom od 01. júla 2017 (so zreteľom na novelu ZoSP uskutočnenú zákonom č. 152/2017 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony) vyplýva, že konanie o súdnych poplatkoch vrátane vydania uznesenia o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku je jednoinštancné a vedie sa výlučne na súde prvej inštancie. Vo veciach podľa ZoSP koná a rozhoduje na súde prvej inštancie vyšší súdny úradník, ktorý v prípade nezaplatenia súdneho poplatku poplatníkom rozhodne o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, proti ktorému uzneseniu môže podať poplatník sťažnosť podľa § 14 ods. 3 ZoSP v spojení s § 239 a nasl. CSP. O sťažnosti následne rozhoduje sudca súdu prvej inštancie (§ 248 CSP), proti ktorému už nie je možné podať odvolanie (viď ustanovenie § 357 CSP).

27.2. Z dikcie ustanovenia § 10 ods. 1 prvej vety ZoSP vyplýva, že súd má povinnosť vyzvať poplatníka výzvou na zaplatenie súdneho poplatku len pri podaní návrhu na začatie konania a dovolania, teda nie v prípade odvolania, pri ktorom sa táto povinnosť ukladá uznesením (so sankciou núteného vymáhania poplatku v prípade jeho nezaplatenia), keďže nie je možné odvolacie konanie zastaviť pre nezaplatenie súdneho poplatku (zmena zavedená do ZoSP novelou uskutočnenou zákonom č. 273/2007 Z. z.).

27.3. V prípade, ak nejde o prípady predpokladané § 10 ods. 2 ZoSP a poplatník súdny poplatok napriek výzve súdu v určenej lehote nezaplatil a bol o následkoch nezaplatenia poučený, súd konanie zastaví. Ide o kogentné ustanovenie zákona o súdnych poplatkoch, a teda za splnenia zákonom predpokladaných podmienok je súd povinný konanie zastaviť. Zastavenie konania podľa § 10 ods. 1 ZoSP má za následok, že končí konanie začaté podľa Občianskeho súdneho poriadku (R 2/1989).

28. V danom prípade zo spisu vyplýva, že žalovaný podal proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 5. marca 2019 č. k. 3Co/150/2018-603 dovolanie doručené súdu prvej inštancie v elektronickej forme prostredníctvom advokáta 13. mája 2019, ktoré skutočnosti osvedčujú, že dovolacie konanie začalo za účinnosti ZoSP v znení účinnom od 01. júla 2017 (t. j. v znení novely ZoSP uskutočnenej zákonom č. 152/2017 Z. z.). Dovolateľ poplatok za dovolanie splatný podaním dovolania [§ 5 ods. 1 písm. a) a § 8 ods. 1 ZoSP] nezaplatil, preto bol správne súdom prvej inštancie vyzvaný na jeho zaplatenie v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy, v ktorej výzve bol aj riadne poučený o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku (č. l. 677 spisu). Výzva bola doručená dovolateľovi prostredníctvom jeho advokáta 11. mája 2020 (č. l. 677) a dovolateľ ani v tejto lehote určenej súdom 10 dní od jej doručenia súdny poplatok za dovolanie nezaplatil.

29. Dovolací súd však poznamenáva, že v danom prípade súd prvej inštancie nepostupoval v súlade so ZoSP v znení novely uskutočnenej zákonom č. 152/2017 Z. z. a uznesenie o zastavení dovolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku nevydal vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie, ale sudca súdu prvej inštancie (viď rozhodnutie súdu prvej inštancie č. l. 674 a nasl. spisu). Žalovaný mal však možnosť namietať nesprávnosť uznesenia súdu prvej inštancie o zastavení dovolacieho konania podaním odvolania. K čomu dovolací súd dodáva, že pri posudzovaní práva na spravodlivý proces je potrebné zohľadniť aj možnosť účastníka korigovať nesprávny postup súdu. Aj v prípade posudzovania odňatia možnosti konať pred súdom podľa § 237 písm. f) OSP súd zohľadňoval procesnú zodpovednosť strán sporu. Podľa vtedajšej judikatúry dôvodom dovolania nemôže byť akékoľvek odňatie možnosti konať pred súdom; súdna prax zaujala k tejto otázke zužujúci výklad. Podmienka prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f) OSP nie je splnená v prípade, že sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom pre časť konania do takej miery, že účastník následne mohol uplatniť svoj vplyv na výsledok konania napr. tým, že mohol podať proti rozsudku, ktorý mu bol riadne doručený, odvolanie (R 39/1993).

30. Napriek vyššie uvedenému dovolací súd akcentuje § 14 ods. 1 ZoSP v znení účinnom od 01. júla 2017, v zmysle ktorého sa uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku (vrátane uznesenia o zastavení dovolacieho konania) nepovažuje za uznesenie o zastavení konania, proti ktorému by bolo prípustné odvolanie podľa § 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 CSP. Na základe čoho v danom prípade je súdom prvej inštancie uvedené síce správne poučenie o prípustnosti odvolania proti jeho rozhodnutiu vydanému formou uznesenia, avšak jeho procesný postup bol však nesprávny, nakoľko neprípustnosť odvolania vyplýva priamo zo zákona.

31. Z uvedeného je tak zrejmé, že procesný postup súdu prvej inštancie, aj odvolacieho súdu nebol v súlade s právnou úpravou ZoSP v znení novely uskutočnenej zákonom č. 152/2017 Z. z. účinné od 01. júla 2017, ktorá nesprávnosť však nemá vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o zastavení dovolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, nakoľko pre také rozhodnutie boli splnené zákonné podmienky. V tejto súvislosti dovolací súd akcentuje, že nie každé procesné pochybenie má vždy za následok porušenie práva na spravodlivý proces s nevyhnutnosťou zrušenia celého rozhodnutia. Je súčasťou doktríny i súdnej praxe, že nestačí spravidla jedna izolovaná vada na uplatnenie dovolania. Nevyhnutnou podmienkou, aby rozhodnutie odvolacieho súdu pri dovolacom prieskume obstálo je, aby ako celok vykazovalo znaky spravodlivosti (7Cdo/27/2019). V danom prípade najmä z hľadiska princípu kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasti práva na spravodlivý proces bola žalovanému ako dovolateľovi v konaní vytvorená dostatočná príležitosť brániť svoje práva a reagovať na uznesenie okresného súdu o zastavení dovolacieho konania prostredníctvom odvolania (aj keď neprípustného) suplujúceho možnosť podať sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Preukázanie (existencia) eventuálnej konkrétnej ujmy na právach dovolateľa v konaní v zmysle § 420 písm. f) CSP zo spisu nevyplýva.

32. Dovolací súd tiež poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3Obo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 82/2018, ktorého právna veta znie: Konanie o súdnych poplatkoch s účinnosťou od 01. júla 2017, vrátane vydania uznesenia o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, je jednoinštančné a vedie sa výlučne na súde prvej inštancie. Proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, ktoré bolo vydané po 01. júli 2017, nie je prípustné odvolanie a ani dovolanie.

33. Zhrnúc vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že pokiaľ v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za dovolanie v súdom určenej lehote, nemôže byť pre takúto situáciu nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení konania a ani jeho potvrdenie odvolacím súdom. Na základe čoho v danom prípade nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP. Keďže prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodit' z § 420 písm. f) CSP, musel najvyšší súd dospieť k záveru, že tvrdený dôvod prípustnosti dovolania nie je daný, a preto mu neostávalo iné, než dovolanie žalovaného podľa § 448 CSP ako nedôvodné zamietnuť.

34. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania i z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

35. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

36. Z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby mohol dovolací súd podrobiť dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, uvedeného pod písmenom a/ až c/ ustanovenia § 421 ods. 1 CSP

a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v zákone (§ 431 až § 435 CSP).

37. V ustanovení § 421 CSP je výslovne zakotvená záväznosť judikatúry ako nepriama záväznosť vyplývajúca z jej osobitnej povahy, kde rozpor s judikatúrou zakladá možnosť dovolacieho prieskumu.

38. V prípade dovolania, prípustnosť ktorého vyvodzuje dovolateľ z § 421 ods. 1 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam. Závery o (ne)prípustnosti dovolania prijíma dovolací súd na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 CSP). Výsledok posúdenia prípustnosti dovolania je teda podmienený tým, ako dovolateľ súdu vysvetlí (konkretizuje a doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia konkrétnej dovolateľom označenej právnej otázky. Sama polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a) CSP (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/203/2016, 2Cdo/54/2018, 3Cdo/6/2017, 3Cdo/67/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017).

39. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu [§ 421 ods. 1 písm. a) CSP].

40. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a) CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej neviedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

41. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a) CSP, je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“. Dovolací súd k tomu v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/6/2017 (podobne tiež v rozhodnutiach sp. zn. 2Cdo/203/2016, 3Cdo/235/2016, 4Cdo/95/2017, 6Cdo/123/2017 a 7Cdo/140/2017) uviedol, že v dovolaní, ktorého prípustnosť sa opiera o § 421 ods. 1 písm. a) CSP, by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením konkrétneho stanoviska, judikátu alebo rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená.

41.1. Odklon od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu [§ 421 ods. 1 písm. a) CSP] ako dôvod prípustnosti dovolania sa „viaže na ustálenú judikatúru najvyššieho súdu, ktorá nebola rešpektovaná zo strany odvolacieho súdu, a to v tom, že odvolací súd zaujal iný právny záver, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal najvyšší súd v rozhodnutiach, ktoré boli zverejnené ako súdne rozhodnutia zásadného významu v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky“ (pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1382).

42. Dovolateľ tvrdil, že podal dovolanie aj z dôvodu daného v § 421 ods. 1 písm. a) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Musí ísť o otázku právnú, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a) CSP, by dovolateľ mal a/ konkretizovať právnú otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť potrebu, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil a c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená.

43. Z dovolania nie je zrejmé, akú právnú otázku dovolateľ chce riešiť, keď túto jasne nekonkretizoval, a tak následne ani dovolací súd nemohol vyhodnotiť, či táto právna otázka už bola dovolacím súdom vyriešená alebo nie. Dovolací súd opakovane zdôrazňuje, že sama polemika s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika prístupu odvolacieho súdu k právnemu posudzovaniu veci významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

44. Dovolací súd tu konštatuje, že v prípade absencie náležitého vymedzenia právnej otázky najvyšší súd nemôže pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, taktiež dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku mal dovolateľ na mysli; v opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priechiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v Civilnom sporovom poriadku, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (viď komentár autorov Edmund Horváth a Andrea Andrášiová k Civilnému sporovému poriadku). Vzhľadom na uvedené dovolací súd uvádza, že dovolateľ uplatnený dovolací dôvod nevymedzil spôsobom vyplývajúcim z § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

45. Za týchto okolností dovolací dôvod nebol vymedzený spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP, a teda dovolateľ žiadnym spôsobom nevyargumentoval existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, ktorý v dovolacom prejave uviedol. Absenciu takej náležitosti považuje CSP za dôvod pre odmietnutie dovolania.

46. Dovolací súd na základe dôvodov uvedených dovolateľom, posudzujúc jeho dovolanie aj podľa obsahu, dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné, preto rozhodol o jeho zamietnutí (§ 448 CSP).

47. O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP. Žalobcovia mali v dovolacom konaní plný úspech, dovolací súd trovy dovolacieho konania žalobcom nepriznal, nakoľko im žiadne nevznikli (Uznesenie NS SR 7Cdo/14/2018).

48. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.